Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

Рік видання 3-й

№ 20 (67)

16 грудня 1958 року

ВІВТОРОК

Ціна 15 коп.

НАВЧАННЯ В ПРАЦІ, НАВЧАННЯ ДЛЯ СУСПІЛЬНОКОРИСНОЇ ПРАЦІ

Наша велика Батьківщина нагадує собою гігантський океанський корабель, який успішно борознить водяні далі, йде впевненим курсом у комунізм. Береги комуністичного завтра вже видніються перед нами. Вони стали зримими, їх обриси виступають у величних цифрах нашої семирічки. Величезної ваги у період розгорнутого комуністичного будівництва набирає комуністичне виховання трудящих. Першорядна роль у цьому належить нашій радянській школі.

Обговоренню важливих партійних документів про перебудову школи були присвячені відкриті партійні збори у нашому інституті. Майже два десятки комуністів і безпартійних записалися для виступів. Питання, яке обговорювалося, торкається безпосередньо кожного присутнього: і старого професора, який готує кадри для школи, і юнака чи юнку, які обрали для себе найблагороднішу професію вчителя. Саме їм доведеться працювати у тих школах, які зараз створюються в нашій країні.

Виступаючі на зборах одностайно схвалювали висунутий у тезах основний принцип побудови нової школи — поєднання навчання з суспільнокорисною працею. Досі у наших школах мало уваги приділялося результатам тих практичних занять, які проводилися. Це не збуджувало в учнів інтересу до результатів своєї праці, не давало їм моральної насолоди від успішно виконаної роботи. У тезах поставлено завдання рішуче ліквідувати цей недолік. Коли учень побачить корисність того, що він робить, коли він, подібно робітникові на заводі, відчує насолоду від наслідків своєї праці, тоді він буде дивитися на труд, як на велику насолоду.

Великого значення у вихованні справді комуністичного ставлення до праці набирають бригади комуністичної праці, які зараз створюються повсюди — на фабриках, заводах, у колгоспах тощо. **Такі бригади можуть і повинні бути створені і в нашому інституті — такою була одностайна думка всіх виступаючих.**

На зборах було висловлено ряд конструктивних пропозицій, в яких автори вносили зміни і доповнення деяких положень тез. Так, не може бути прийняте положення про вивчення мов. У такому формулюванні, як воно зараз записане в тезах, принижується роль національної мови. Збори у своєму рішенні записали, що вивчення національної мови в союзних республіках повинне бути обов'язковим. Поряд з цим обов'язковим є також вивчення російської мови, як мови міжнаціонального спілкування народів СРСР. Деякі промовці критикували Міністерство освіти за те, що воно допускає у великих містах (Київ, Харків та ін.) створення більшої кількості російських шкіл, ніж українських. У школах з російською мовою викладання класи переповнені, багато паралельних комплектів, а в школах з українською мовою викладання — ледве набирається по одному класному комплекту.

Не може бути прийняте положення тез про постановку вивчення іноземних мов. Мабуть, не буде перебільшенням сказати, що постановка вивчення іноземних мов є найслабішою ланкою нашої школи. Треба негайно і рішуче подолати цей недолік у роботі школи. У тих школах, де, як вказується у тезах, немає належних умов для вивчення іноземної мови, такі умови потрібно створювати. Необхідно, щоб учні займалися розмовною мовою, а не тільки перекладом текстів. А ті, хто закінчують вузи, повинні вміти розмовляти на одній з іноземних мов.

У зв'язку з тим, що в національних школах учням доведеться вивчати три мови (а це є необхідністю), на зборах було внесено пропозицію, щоб у національних республіках школи були не 8-річними, а 9-річними. У цій пропозиції є розумний смисл. Адже вона зразу розв'язує ряд дискусійних проблем: дітей приймати до школи з семи років, а не з восьми, як дехто пропонує; крім того, після закінчення 9-річки підлітку буде повних 16 років, і він зразу ж зможе, за існуючим законодавством, поступати на роботу.

Чимало уваги на зборах було приділено питанням поліпшення заочної і вечірньої освіти. Комуніст **Івашина** вніс цінну пропозицію про негайну організацію при Київському педагогічному інституті вечірнього відділу, а також про відкриття короткострокових вечірніх курсів для перепідготовки вчителів початкової школи. Багато говорилося на зборах про поліпшення підготовки вчителів I—IV класів, тобто тих класів, де закладаються основи виховання дітей, прищіплюється їм любов до навчання і праці. Комуніст **Миронов** говорив про розробку нової методики навчання дітей-семиліток у першому класі.

Комуніст **Мітюрьов**, який виступив з доповіддю, піддав критиці тих викладачів мовно-літературного факультету, які, не розуміючи необхідності вивчення студентами музики, виступають за ліквідацію цього профілю навчання в інституті. Була внесена пропозиція, щоб на російському відділі, де другою спеціальністю є музика, ввести читання курсу марксистсько-ленінської естетики.

Цікавою була думка, висловлена на зборах, про введення у новій школі спеціального предмета «Історія труда». Обгрунтовуючи цю пропозицію, комуніст **Войтко** говорив про необхідність поетизувати труд з малих літ навчання учнів. У цьому курсі повинна бути показана вирішальна роль праці у виникненні людини, показано, як під впливом праці людина досягла того ступеня розвитку, на якому ми знаходимося зараз. Зрозуміло, що підручник з «Історії труда» має бути написаний живою доходливою для учнів мовою, ілюстрований добротними фотографіями і малюнками, прикладами з життя, розвитку виробництва і техніки різних народів і в першу чергу — народів нашої країни.

Студенти III курсу фізико-математичного факультету сумлінно віднеслися до практики на виробництві, самостійно працюючи слюсарями та токарями на київських підприємствах.

На фото: кандидат технічних наук, головний інженер депо ім. Андрєєва **В. Л. Степенко** вручає посвідчення IV розряду по слюсарській справі студентці III курсу II групи фізиків **Г. Дрозд**.

Фото **М. Шуряка**.

Посилити роль практичних занять у школі

На сучасному етапі комуністичного будівництва радянська середня і вища школи повинні давати молоді не тільки максимум знань, а й водночас готувати її до виробничої праці.

Успішне розв'язання цього завдання неможливе без глибокого вивчення досвіду роботи шкіл, без оволодіння навичками майстерної організації навчально-виховного процесу. В зв'язку з цим виникла необхідність посилити практичну підготовку вчителів на основі тісного поєднання лекційної роботи в інституті з безпосереднім вивченням роботи школи. Практична підготовка майбутніх учителів може бути успішною, коли вона здійснюватиметься як за рахунок педагогізації теоретичних курсів, що читаються в інституті, так і за рахунок практично-лабораторних занять у школі з педагогічних дисциплін і на педагогічній практиці.

Роль практичних занять у школі зростає в зв'язку з розвитком нових типів загальноосвітніх закладів — шкіл-інтернатів і з наступною перебудовою системи народної освіти.

Наша робота по організації практичних занять будується так, щоб кожен студент мав змогу глибоко ознайомитись з усіма сторонами навчально-виховної роботи класу і школи. Всі студенти III курсу мовно-літературного факультету українського відділу розкріплені за певними класами, в яких вони не тільки спостерігають різні види і форми навчально-виховної роботи, але й беруть у ній посильну участь. Організація практичних занять передбачає: спостереження з метою ознайомлення з особливостями режиму дня і різних видів навчально-виховної та позакласної роботи в школі-інтернаті (згідно виробленої програми); участь в організації різних навчально-виховних заходів; ознайомлення з роботою шкільних учнівських організацій та з особливостями роботи учителя, вихователя і плануванням їх роботи.

Перші заняття в школі показали, що ті студенти, які серйозно поставилися до практичних занять, правильно організовують різні види роботи учнів, користуються любов'ю і авторитетом серед них. Це такі студенти, як С. Бондаренко, Н. Іванунь, М. Мельник, Т. Дружичська, Т. Соцька, М. Запара, В. Тараненко, З. Шишкова, Т. Якуба, Л. Чернюк, Г. Василенко та інші.

Критерієм, який визначить майбутнє студента педвузу, є педагогічні вміння і навички. Звідси завдання: наполегливо вивчати роботу школи.

М. РЯБУХІН.

ВЖЕ ЗАРАЗ, на студентській лаві, старанно готуються до своєї майбутньої діяльності студенти українського відділу мовно-літературного факультету.

Чимало з них після закінчення інституту підуть працювати у школи-інтернати, адже їх друга спеціальність — вихователь.

Щоб успішно оволодіти цією складною і відповідальною спеціальністю, студенти регулярно відвідують школи-інтернати. І приходять вони туди не як спостерігачі, а як члени вчительського колективу.

За розкладом для практичних занять в школі-інтернаті відведено спеціальний день.

На фото: студентка III курсу українського відділу **Л. Кристофович** допомагає вихованцям школи-інтернату № 3

„Радянська школа покликана готувати різнобічно освічених людей, які добре знають основи наук і разом з тим здатні до систематичної фізичної праці, виховувати у молоді прагнення бути корисною суспільству, брати активну участь у виробництві цінностей, необхідних суспільству“.

(Із тез ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні»).

Жваво відгукнулися викладачі педагогічного факультету на тези ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про перебудову школи. Чимало вносять науковці конструктивних пропозицій, спрямованих на поліпшення роботи школи, дальшого розвитку педагогічної науки.

На фото: під час обговорення. Виступає доцент кафедри педагогіки М. М. Миронов. Фото *М. Шуряка.*

Нова школа-інтернат

У тезах ЦК КПРС і Ради Міністрів «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні» перед педагогічними вузами поставлені конкретні завдання, які зобов'язують готувати вчителів — висококваліфікованих фахівців своєї справи.

Така підготовка досягається тільки шляхом тісного поєднання теоретичної і практичної роботи, глибокого творчого вивчення досвіду школи.

Студенти - олігофренопедагоги мають усі можливості для всебічного вивчення допоміжної школи в процесі засвоєння спеціальних дисциплін, практичні заняття з яких проводяться безпосередньо в школі.

Особливо сприятливі умови для вивчення специфіки роботи з розумово відсталими дітьми створені для студентів-олігофренопедагогів зараз у зв'язку з відкриттям у м. Києві нової допоміжної школи - інтернату № 161. У школі є чудові класи, відповідно обладнані робочі кімнати, де проводяться уроки з ручної праці I—III класів, майстерні для професійного навчання, логопедичний кабінет для проведення роботи над мовою учнів, кабінет для перегляду навчальних фільмів, методичний кабінет, фізкультурний зал тощо.

Враховуючи виключне значення практичної підготовки дефектологів, кафедра спецпедагогіки та деканат педагогічного факультету виділили спеціальні дні для роботи студентів у цій школі.

Студентам - олігофренопедагогам необхідно повністю використовувати створені їм можливості і вже з перших курсів включатися в життя школи, всебічно вивчаючи його. Практична робота студентів у допоміжній школі повинна бути однаково інтенсивною на протязі всіх років навчання в інституті.

Як показує досвід, студенти, які систематично вивчають роботу школи, значно успішніше оволодівають програмовим матеріалом. Їх відповіді на екзаменах ілюструються прикладами з життя школи, що свідчить про глибоке розуміння матеріалу.

Використовуючи досвід допоміжних шкіл, студенти — члени дефектологічного гуртка — пишуть оригінальні, практично цінні роботи.

Професія дефектолога складна і багатогранна. Студент-дефектолог після закінчення педагогічного вузу повинен мати не тільки глибокі теоретичні знання і практичну підготовку, але й достатній досвід самостійної роботи з аномальними дітьми.

К. ТУРЧИНСЬКА,
викладач кафедри спецпедагогіки.

Про перебудову шкіл для глухонімих

Радянська сурдопедагогіка має значні досягнення у навчанні глухонімих. Випускники шкіл для глухонімих беруть участь у соціалістичній праці в різних галузях промисловості, сільського господарства, науки і мистецтва. Вони успішно працюють нарівні з тими, хто чує, і разом з ними досягають великих трудових показників.

Проте більшість глухонімих, які закінчують зараз дев'ятирічну школу (початкову), йде у життя недостатньо підготовленою. Досить часто глухонімі не оволодівають як слід не тільки основами наук, але й професіями, вивчення яких передбачається навчальним планом.

Нерідко випускники цих шкіл після дев'яти років навчання погано володіють словесною мовою, не набувають навиків користування нею. Їх мова має не тільки ряд істотних дефектів вимовлення — вона буває іноді настільки аграматичною, що важко навіть зрозуміти, про що, власне, говорить глухонімий.

Дуже обмежене знання мови позбавляє багатьох глухонімих, які закінчили 9 класів початкової школи, продовжувати навчання у школах підвищеного типу, яких є тільки три на республіку і, тим самим, вступати до середніх професійних учбових закладів.

Основними причинами такого незадовільного стану навчально-виховної роботи в школах для глухонімих дітей є нераціональна система навчання глухонімих мові та обмеженість дошкільних груп для глухонімих при школах глухонімих і дошкільних установ для дітей з порушенням слуху (глухих і туговухих).

Зараз, як і раніше, глухонімі діти, за незначним винятком, вступають до школи не з дитячих садків, а безпосередньо від батьків і мовою зовсім не володіють. Вся попередня робота над мовою глухонімої дитини проводиться в школі і це, звичайно, збільшує строки навчання глухонімих.

У зв'язку з обговоренням програми перебудови народної освіти, викладеної у тезах ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, нам, педагогам - дефектологам слід (для докорінного поліпшення навчання глухонімих дітей та підготовки їх до майбутньої трудової діяльності) внести такі пропозиції:

прискорити відкриття відповідної кількості спеціальних дошкільних установ (ясел та дитячих садків) для дітей з порушенням слуху, що створить належні умови для своєчасної роботи над мовою глухих дітей і дасть можливість зменшити строки навчання на 2—3 роки;

до 1960 року завершити навчання глухонімих дітей (дошкільного і шкільного віку) за експериментальною програмою і приступити до переходу на навчання глухонімих за новою системою (формування у глухонімих дітей мови як засобу спілкування);

поступово перейти на обов'язкову восьмирічну освіту глухонімих (за програмою масової школи), що створить сприятливі умови для якісної професійної підготовки учнів та дасть можливість більшості глухонімих продовжувати навчання у середній школі та професійних училищах.

Р. КРАЄВСЬКИЙ,
кандидат педагогічних наук

РОЗШИРИТИ ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

Зараз з великим піднесенням проходить всенародне обговорення тез ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні».

Це визначний партійний документ, який творчо розвиває марксистсько-ленінське вчення про необхідність поєднання навчання молоді з продуктивною працею.

Педінститути покликані готувати висококваліфікованих учителів, які повинні оволодіти не тільки знанням основ наук, а й одержати практичні навички та вміння по організації і проведенню сільськогосподарської праці дітей у школі і дитячому садку.

Отже при перегляді навчальних планів, мені здається, корисно було б збільшити час на практичні заняття з основ сільського господарства за рахунок скорочення лекційних годин. З лекцій можна зовсім зняти різного роду описовий матеріал, який студенти можуть самі вивчати по підручниках і учбових посібниках. Це допоможе щільніше пов'язати теорію з практикою. Майбутній учитель повинен добре розбиратися в сільськогосподарському виробництві. Працюючи самостійно на дослідній ділянці інституту — у плодовому саду, в ягіднику, в плодорозсаднику, на парниках, на полях сівозміни тощо, кожний студент набуде практичних навичок та вмінь з агротехніки сільськогосподарських культур для почесної і благородної праці на педагогічній ниві.

М. ПРИХОДЬКО,
старший викладач педагогічного факультету.

УЧИТЕЛІВ ТРЕБА НАВЧАТИ МАЛЮВАТИ

У тезах ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні» приділяється увага і естетичному вихованню як частині комуністичного виховання підростаючого покоління.

Представники багатьох професій у своїй практичній діяльності використовують малювання. Крім того, малювання потрібне людям для задоволення їх зростаючих духовних потреб.

Учителі молодших класів, яких готує наш інститут, зможуть у доступній формі дати учням початкові відомості про образотворче мистецтво, дати їм практичні навички.

Для підготовки вчителя повинна бути складена нова програма з малювання (з методикою), розрахована на п'ять років. До неї доцільно включити практичні заняття студентів у школі. Так, наприклад, для студентів III курсу — практичні уроки м[illegible]лювання в 1—2 кл[illegible]сах; для студент[illegible] IV—V курсів — 3—4—5 класах.

Для більш успі[illegible]ного проведення [illegible]нять з малюва[illegible] можна було б вл[illegible]товувати темати[illegible] виставки творів м[illegible]стрів мистецтв [illegible] репродукціях), [illegible]ставки студентсь[illegible] а також учнівс[illegible] робіт, виконаних [illegible] час проходж[illegible] студентами пр[illegible]ки.

М. СОЛОМ'Я[illegible]
викладач каф[illegible] спецпедагогік[illegible]

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„Знову необхідний ремонт“

Під таким заголовком у 18 номері нашої газети було вміщено замітку Л. Гиренко. В ній студентка писала про те, що, незважаючи на щойно закінчений ремонт, душ у навчальному корпусі працює погано.

Як повідомила редакцію адміністративно-господарська частина, сітки в змішувачі, про які йшла мова в замітці, вмо[illegible]ні; залишається їх обпаят[illegible] роботу досить швидко [illegible] виконати у наших майст[illegible] але працівники майстерен[illegible] мовилися допомогти.

Редакція сподівається, [illegible] відуючий майстернями тов. [illegible]дзюк вживе необхідних з[illegible] для допомоги господарник[illegible]

ЛЕДАРКА ТА ЇЇ ПОКРОВИТЕЛІ

(Чи немає і у вас таких?!.)

Вже другий рік Зоя Алексєєва пише курсову роботу «Здібності дітей до малювання». Треба сказати, що вона навіть не замислювалась над темою. Коли товариші захищали свої роботи, Зоя... поїхала додому відпочити перед екзаменом з історії КПРС (до якого, до речі, не готувалась і з великими труднощами, ледве-ледве склала). А робота над темою, звісно, була перенесена на другий рік. І ось, хоч уже й минули всі строки, З. Алексєєва продовжує «в поті лиця»... бити байдики. Всі хвилюються, всіх у групі турбує її «хвіст» і тільки сама хвостистка — цілком спокійна!

Відповідальна за академроботу в комсомольському бюро факультету М. Бобрик, якій вже набридло червоніти за свою «підопічну», вирішила «допомогти» бідолашній і... написала за неї майже всю курсову роботу.

Нарешті, один етап труднощів позаду — зведено докупи спостереження всіх і названо це «дослідженням», курсовою роботою З. Алексєєвої. Але ж роботу треба ще й захистити. І тут знайшлися сердобольні колеги: комсорг Л. Дзюба пішла просити викладача, щоб він... позитивно оцінив «працю» студентки!

Все було пущено в хід — ведмежа послуга, обман, тільки б створити ілюзію суцільного фронту боротьби проти неуспішності. Та ледарка навіть не оцінила по заслузі всіх цих «благородних» поривів. Їй би додому поїхати, порозважатися, на танцюльки завернути, а тут треба вчитися. Навіщо це їй — вона ж і без того студентка! До своїх же постійних «хвостів» лежебока настільки вже звикла, що вони стали їй просто необхідними. Отже, вся ця опіка — лиш зайві турботи...

Постає законне питання: доки ще існуватимуть у нас такі, з дозволу сказати, студенти і скільки ще ми з ними панькатимемось?!

А. ЛИСЕНКО,
студентка III курсу педфаку.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

А яка думка деканату педагогічного факультету?

Піклуємося про літній відпочинок

Мабуть, дивно говорити зараз про літні канікули. Але ж не дарма народне прислів'я каже: «Готуй влітку сани, а взимку — воза». Літні канікули чимало наших студентів провели в спортивному таборі і залишилися дуже задоволеними. Отже, влітку вони не залишили спорту, як це доводилося робити раніше. Але все ж таки набагато краще можна було б відпочити, наприклад, у туристському поході.

За останній час діяльність туристських секцій при школах дуже пожвавилася. Соромно буде молодому вчителеві, якщо він не знатиме найвидатніших місць своєї республіки, країни. А це ж так цікаво. Адже, у нас на Україні так багато видатних місць! Короткою була подорож окремих студентів до Канева, але скільки вражень вона залишила! А якщо поїхати в Карпати, до Одеси або на Кавказ до Чорного моря!.. Про все це нещодавно і велася розмова на засіданні комітету ЛКСМУ інституту.

Розпочинається дуже цікава і корисна справа. Треба, щоб прийняті рішення обов'язково були проведені в життя, а не залишилися тільки на папері.

Т. КУРІННА,
член комітету ЛКСМУ інституту.

НАМ ПИШУТЬ

Це не дрібниці

Останнім часом у нашій їдальні дещо поліпшилось приготування страв. Але прикрим є те, що й досі студентам доводиться витрачати багато часу на обід. Справа в тому, що їдальня працює на повну потужність лише від 14-ої до 15-ої години, тобто після закінчення лекцій. У ці години можна спостерігати великі черги до каси та вікон роздачі, незадовільний санітарний стан столів, тісноту, нестачу хліба тощо. Ці, на перший погляд, дрібниці знижують якість обслуговування і забирають у студента дорогоцінний час.

Щоб уникнути цього, треба збільшити пропускну здатність їдальні. Одним з шляхів до цього є запровадження абонементів на харчування. По такому шляху пішли їдальні деяких інститутів, зокрема політехнічного.

Л. ПАВЛОВ.

Ви дзвеніть, молоді голоси легкокрилі!..

Бувають у роки молоді такі хвилини, коли серце до краю сповнене радощів, веселощів і насолоди, хочеться поділитись з кимось своїми враженнями, розповідати і розповідати. Саме так відчував себе кожний, кому довелось побувати на фестивальному вечорі мовно-літературного факультету, присвяченому XXI з'їзду КПРС.

Гостинно розчинені двері інституту. Сюди завітали курсанти військових училищ, студенти вузів, робітники і робітниці підприємств. У гості до своїх майбутніх вчителів прийшли школярі.

Святкового вигляду набрав актовий зал інституту. На стінах стрічки і гірлянди з квітів. На завісі зображені супутники. Вони символічно поєднують у собі риси радянської молоді, яка йде по героїчному шляху до свого щастя.

Нарешті, відкрилась завіса. На сцені — дівчата у гарних білих сукнях, стрункі, бадьорі.

Конферансьє оголошує: «Виступає зведений хор мовно-літературного факультету російського відділу. Виконується пісня: «Родина моя». Широко і вільно ллється мелодія. З великою майстерністю була виконана пісня «Журавлі».

Перед глядачами — чорнявий стрункий юнак. Це Андрій Прокопенко, студент IV курсу. Він прочитав уривок з поеми В. Маяковського «В. І. Ленін».

Великим успіхом користувалися музичні номери. Тріо баяністів у складі студентів Конака, Міндака, Мозгова виконало варіації на теми російських пісень.

Один за одним демонструють свою майстерність учасники фестивального вечора. Студент Линник вдало проспівав романс Чайковського «Хотел бы в единое слово».

Бурхливими оплесками нагороджували глядачі виконавців танцювальних номерів, де особливо відзначились Конак і Чендєва.

Великий успіх випав на долю учасників секстету IV курсу українського відділу. Бадьоро звучали в їх виконанні веселі жартівливі українські, польські і чеські пісні, пісні з кінофільмів.

З цікавими спортивними номерами виступали студентки-розрядниці Матюша, Кім і першокурсниця Іванова. Їх виступи відзначались точністю і плавністю рухів.

Сподобалось глядачам виконання уривку з п'єси Старицького «За двома зайцями». Студенти Линник і Бас дохідливо передали колорит епохи, комізм і юмор українського класика-драматурга.

Естетичну насолоду доставив глядачам виступ студента II курсу Галуха, який успішно виконав українські пісні «Взяв би я бандуру» та «Ой, поїхав за снопами».

Після короткої перерви присутні прямують до залу, де продовжують веселитися. Лунають звуки музики, у парах весело кружляють юнаки і дівчата. Потім ігри, розваги.

Невимушено і тепло пройшов цей вечір.

Хочеться побажати, щоб вечори, які відбуватимуться надалі, проходили більш святково і урочисто, щоб відчувалась студентська юність, бадьорість.

В. ВАШКУЛАТ.

Працюємо сумлінно

В цьому році перед нами відкрилися двері вузівських аудиторій — ми стали студентами.

Спільна, організована праця на ланах Кіровоградської області відразу ж зміцнила наш колектив. Ми дружно працювали на колгоспних полях, зараз — сумлінно готуємося до щоденних занять. Вже на перших семінарах і практичних заняттях студенти нашої групи виявили велику наполегливість у самостійній праці, бажання скласти першу у своєму житті сесію якомога краще. Змістовно виступають на семінарах студенти Т. Любар, З. Погорєлова, І. Жирова, Г. П'ятківська, Н. Науменко та інші. На практичних заняттях з старослов'янської мови грунтовні знання виявили З. Язловицька, І. Майстренко, Г. Цуран.

Є всі підстави гадати, що зимову сесію ми зустрінемо у всеозброєнні.

В. ЖАЙВОРОНОК,
студент I курсу мовно-літературного факультету.

Готуємось старанно

Цими днями на честь XXI з'їзду КПРС відбудуться факультетські фестивалі.

Діяльно готуються до перегляду художньої самодіяльності студенти III курсу фізико-математичного факультету. У програмі — багато різноманітних і цікавих номерів.

У підготовці беруть участь майже всі студенти. За роки спільного навчання у нас визначилися свої «артисти». Але, крім них, на фестивалі вперше виступатиме жіночий ансамбль математиків.

Студенти-фізики на протязі майже всього семестру були на практиці. Кожен, хто вже побував на практиці, знає, як багато часу вона забирає. Проте це не завадило третьокурсникам старанно готуватися до фестивалю. Майже кожного дня після занять в аудиторіях можна побачити майбутніх учасників фестивалю за підготовкою.

Д. ГЛАДИШКО.

Кожному студенту — „Літературну газету“

Виступи улюблених письменників, майстрів художнього слова, імена яких нам відомі ще з шкільної парти, з розповіддю про свою творчу працю, теоретичні й історико-літературні статті українських критиків і літературознавців, рецензії на нові твори найрізноманітніших жанрів, огляд літературно-художніх журналів і альманахів, оголошення про вихід нових книг, опублікування новел, нарисів, поезій, уривків з широких епічних полотен, сатира й гумор, в яких значне місце належить літературним пародіям і епіграмам, — з усім цим широким літературно-художнім і критично-публіцистичним матеріалом читач може ознайомитися на сторінках «Літературної газети».

«Нові завдання педагогів», «Яким повинен бути вчитель», «Література в школі» — ось заголовки декількох статей, в яких люди найрізноманітнішого віку і професій обговорюють тези ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про перебудову школи, висловлюють свої думки з питань, що хвилюють найширші кола громадськості нашої країни. Це статті, що безпосередньо торкаються підготовки нових педагогічних кадрів, статті, до яких звертаються і повинні звертатися студенти педагогічного вузу: їх не може не цікавити розвиток нашої радянської школи, перспективи навчання і виховання молодого покоління.

Важко уявити собі студента педагогічного інституту, особливо студента-філолога, майбутнього вчителя мови й літератури, який би систематично не читав «Літературну газету».

Звичайно, більшість студентів знайомиться з газетою, заглядаючи до її комплектів, що знаходяться у кабінетах, студентській читальні, бібліотеці. Але, на жаль, таке знайомство не можна назвати систематичним, регулярним.

Ясно, що читати газету, завжди бути в курсі всіх питань, які піднімає вона, можна тільки при умові, якщо читач буде її передплатником.

Однак, далеко не кожний із студентів інституту, навіть студенти мовно-літературного й педагогічного факультетів, які у майбутньому будуть викладачами літератури й мови в середній школі і які повинні вже з першого року глибше знайомитися з літературним процесом, передплачує «Літературну газету», а й читає її регулярно.

Всі, хто хоче передплачувати цю газету на майбутній 1959 рік, може це зробити: передплата приймається без будь-яких обмежень. Кожному студенту — свою «Літературну газету»!

П. ХРОПКО.

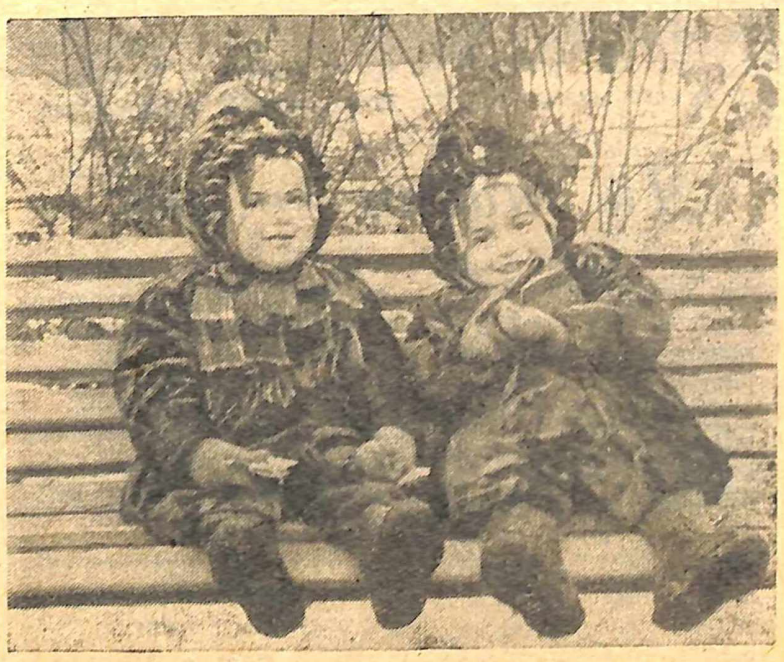

Для них весь мир — цветущий сад,
А впереди — вся жизнь!
Для них, счастливейших ребят,

На кубок інституту

8-го грудня в спортзалі нашого інституту відбувалися змагання на кубок інституту з фехтування, присвячені Дню Конституції. Метою цих змагань була активізація тренувань і відбір учасників для комплектування збірної команди інституту по фехтуванню, яка захищає честь нашого інституту в першості вузів м. Києва.

На належній висоті проходили змагання у наших рапіристок. Кожній з десяти учасниць треба було провести по 9 боїв. Студентка I курсу фізико-математичного факультету Є. Стамбульська, програвши три зустрічі підряд, виграла зустріч у чемпіонки інституту Д. Гладишко.

Цей успіх її окрилив. Останні 5 боїв вона проводить на більш високому рівні; це забезпечило їй 4 місце в особистому заліку. Вісім боїв з дев'яти виграла студентка II курсу педфаку М. Андрієвська, зайнявши перше місце в інституті. Д. Гладишко виграла 7 боїв і зайняла друге місце. Перше командне місце зайняла жіноча команда фізико-математичного факультету, що перемогла з мінімальним рахунком команду мовно-літературного факультету.

Дуже мало студентів брали участь у змаганнях чоловіків — на шпагах, еспадронах та рапірах (5 шпагістів, 4 еспадроністи та 6 рапіристів).

Перше місце у змаганні на рапірах завоювала команда педфаку; в особистому заліку — Б. Циганчук; на шпагах та еспадронах 1 місце зайняла команда фізико-математичного факультету. В особистому заліку 1 місце у змаганні на шпагах завоював М. Войнолович, на еспадронах — Ю. Корольов.

Команда мовно-літературного факультету мала можливість завоювати 1 місце в змаганнях і на шпагах, і на рапірах, але більшість товаришів несистематично відвідувала заняття секції, а дехто й зовсім не ходив (А. Лисенко, В. Шастун, Г. Пе-

тенко, Я. Приганц, Н. Велика). Тому і наслідки не блискучі.

Перехідний кубок, що вже три роки був «неперехідним» (його міцно тримала команда мовно-літературного факультету), тепер — у команди фізико-математичного факультету. Побажаємо ж володарям його не

заспокоюватися на досягненому, а ще наполегливіше тренуватися, щоденно підвищувати свою спортивну майстерність!

М. СОЛДАТЕНКО.

На знімках (зверху вниз): **Ю. Корольов, Б. Циганчук, М. Войнолович, М. Андрієвська.**

В. Синьов став чемпіоном

Все більше студентів нашого інституту захоплюються настільним тенісом. Це дало можливість укомплектувати збірну команду інституту, яка досить вдало захищає честь нашого колективу на міських змаганнях.

Нещодавно наші тенісисти брали участь в особисто-командних змаганнях на пер-

шість ДСТ «Буревісник», які проводилися за програмою спартакіади вузів м. Києва.

Наші спортсмени зайняли загальне сьоме місце і третє — у своїй групі вузів.

В особистих змаганнях великого успіху досяг студент II курсу педагогічного факультету В. Синьов. Одержавши перемогу в попередніх іграх (з призером минулого року Індиченком і з іншими досвідченими гравцями), В. Синьов вийшов у фінал, де зустрівся з чемпіоном вузів минулого року, призером розиграшу на першість України — першорозрядником Подерисом (інститут легкої промисловості). Вигравши зустріч з рахунком 2 : 0, В. Синьов завоював звання чемпіона спартакіади вузів м. Києва на 1958 рік.

Л. ФІЛІПОВА.

Давно вже опустіли бігові доріжки і спортивні площадки стадіонів. Проте легкоатлети інституту і зараз не припиняють тренувань. Іде діяльна підготовка до весняно-літнього сезону.

На фото: спортсмени-легкоатлети під керівництвом тренера Л. П. Філіпової виконують вправи з розбірними гантелями.

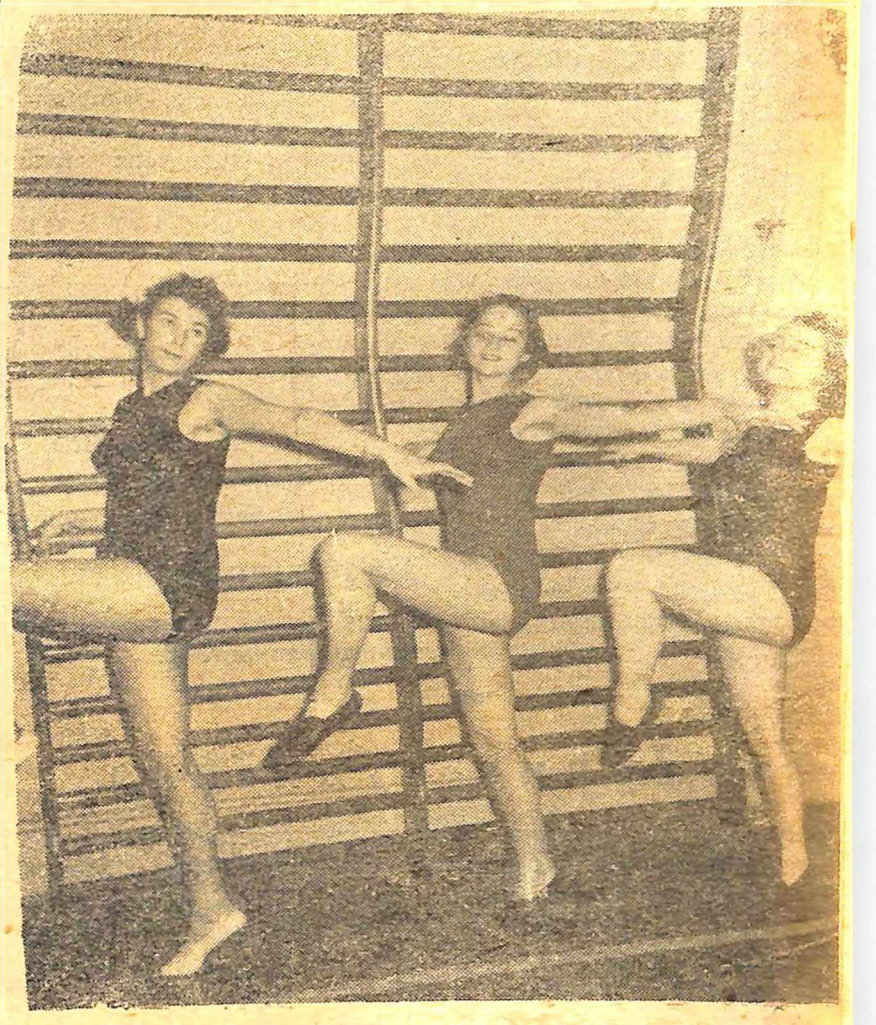

Дівчата нашого інституту з захопленням беруть участь у заняттях з художньої гімнастики, які регулярно відбуваються у спортивному залі під керівництвом досвідчених гімнастів кафедри фізичного виховання.

На фото: учасниці секції художньої гімнастики, студентки фізико-математичного факультету, виконують підготовчі вправи біля гімнастичної стінки.

Фото М. Шуряка.

КОРОТКО

Нещодавно відбулося засідання правління спортклубу ДСТ «Буревісник». Члени правління заслухали звіт голови фізбюро фізико-математичного факультету про роботу на факультеті. За погану роботу голову фізбюро Анатолія Тарасевича (IV курс фізико-математичного факультету) звільнено від обов'язків голови фізбюро.

ПРО ВСЕ ПОТРОХУ

СОБАКИ — ЛІЛІПУТИ

Чіуауа (так називають цих собак) — справжні ліліпути собачого племені. Деякі з них важать менше одного кілограма і легко вміщаються у звичайному бокалі. Чіуауа мають м'яку шерсть шоколадного, а іноді білого кольору. Вони дуже ласкаві і грайливі, але, незважаючи на свої крихітні розміри, хоробро кидаються на будь-якого ворога.

Проте ці собаки цікаві не тільки своїми розмірами. У Мексиці є місто Чіуауа. Звідки такий збіг назв? Археологи встановили, що на стародавніх мексіканських пірамідах серед інших рельєфів нерідко зустрічаються зображення собак чіуауа. Можна гадати, що стародавнє населення Мексіки — ацтеки — вважали цих собак священними.

У XVII столітті вони були вивезені іспанцями в Європу. Тепер ці рідкісні собаки дуже цінуються любителями.

ПОПУЛЯРНІСТЬ

Гравці бразільської футбольної команди, що завоювали звання чемпіона світу, стали найпопулярнішими людьми у своїй країні. Особливим успіхом користується 17-річний футболіст Ельвадо Альвеса Санта-Роза, або, як його називають, Пеле. Він уже одержав понад 500 листів з пропозицією... руки і серця.

НА ПАРІ

Біля відомих іспанських сходів у Римі зібрався натовп. Перехожі з інтересом спостерігали, як молода людина рачки спускається сходами, бережно штовхаючи носом маленьку маслину. Деякі глядачі висловили припущення, що цей чоловік виконує якийсь релігійний обряд, інші, — що це грішник замолює свої гріхи. Та мали рацію ті, хто відразу ж зрозумів, що це якийсь американець встановлює новий рекорд. І дійсно, «рекордсменом» виявився американський турист Джім Херстрейч, який прокотив носом маслину з усіх 137 східців на парі в 5 доларів і снідання.

ВИСОКИЙ ЦІНИТЕЛЬ МИСТЕЦТВА

Американський художник-сюрреаліст Тристан Прайс влаштував виставку своїх творів. Оглядаючи виставку, відомий критик і меценат купив за 1000 доларів одну з виставлених картин.

Як потім пояснив художник, це було полотно, яким він користувався під час малювання витирати пензлі.

БЕЗ УГАВУ

Рекорд балакучості побив 27-річна жителька міста Фейетвіль у США Лу Грант. Вона говорила перед мікрофоном без перерви 31 годину і 51 секунду. Попередній «рекорд» становив 26 годин і 30 хвилин.

Чи знаєте ви, що

...в тонкій чайній склянці можна помістити:

борошна	— 145 гр.
манних круп	— 210 гр.
рису	— 220 гр.
цукру (піску)	— 240 гр.
рідини	— 250 гр.

...у столовій ложці:

борошна	— 12 гр.
манних круп	— 15 гр.
рису	— 20 гр.
цукру (піску)	— 15 гр.
солі	— 20 гр.
олії	— 20 гр.

* *

...башти, споруджені мурашками-термітами, вищі за самих термітів у 500 раз. Це співвідношення набагато більше, ніж для людини і хмарочоса.

* *

...знаряддя людини кам'яного віку пристосовані більше для лівої руки, ніж для правої.

* *

...у 60-х роках минулого століття томат (помідор) вважався отруйним плодом.

* *

...муха робить 320 змахів крилами в секунду, а метелик — тільки 2 змахи.

Редактор В. ВОЙТКО